„Akik rágalmakat és támadásokat fogalmaznak meg, azok valójában nem tudják, mit cselekednek.”

REFLEXIÓ AZ ABAI HÍREK INFORMÁCIÓIRA ÉS HÍREIRE

RÉSZLET ABA VÁROS KÉPVISELŐ-TESTÜLETE 2018. JÚLIUS 10-I ÜLÉSÉNEK JEGYZŐKÖNYVÉBŐL

5. „Törvény, Jog, Igazság" - Rombolni is lehet, avagy a disznók, birkák, tehenek és egerek esete a macskával – Beszámoló egy virtuális falu mindennapjairól az Abai Hírek információi és hírei alapján

Kossa Lajos polgármester:
Képviselőtársaim kézhez kapták az előterjesztést, amely a dolgok fölé emelkedve igyekezett egy olyan összefoglalását adni az elmúlt 3,5 évnek, amely én bízom abban, hogy tanulságos lesz a közösség számára, a közösség tagjai számára. Alapvetően két fejezetben próbáltam meg összefoglalni azt, hogy mi a rossz abban, és mi az ellentéte az alkotó együttműködésnek, amely az Abai Hírek munkáját jellemezte az elmúlt 3,5 évben. Az első fejezet címe: *Akik rágalmakat és támadásokat fogalmaznak meg, azok valójában nem tudják, mit cselekednek.* Ezt próbáltam meg kifejteni a fejezeten belül. Ahogy mondtam, öt karizmatikus személyiséget próbáltam segítségül hívni a mai testületi ülésre. Az ötödik személy a második fejezethez kapcsolódik. A Dalai Lámáról van szó, úgy gondolom, hogy őt senkinek nem kell bemutatnom, egyébként őt 1938-ban találták meg, mint az előző dalai lámák reinkarnációját, ez éppen 80 éve volt. Egy fontos mondatát idéztem a második fejezet címeként: *Ha tudsz, segíts másokon, ha nem, legalább ne árts nekik.* Én ennyivel szerettem volna kiegészíteni az írásos előterjesztést, képviselőtársaim kaptak határozati javaslatot is ezzel kapcsolatban.

Aba Város Önkormányzat Képviselő-testületének
84/2018. (VII.10.) határozata

„Rombolni is lehet, avagy a disznók, birkák, tehenek és egerek esete a macskával – Beszámoló egy virtuális falu mindennapjairól az Abai Hírek információi és hírei alapján" című polgármesteri reflexió megismeréséről

Aba Város Önkormányzat Képviselő-testülete a „Rombolni is lehet, avagy a disznók, birkák, tehenek és egerek esete a macskával – Beszámoló egy virtuális falu mindennapjairól az Abai Hírek információi és hírei alapján" című polgármesteri reflexiót megismerte, és egyetért azon gondolatokkal, amelyek a városban:

a) **az építő és a jobbító szándékot erősítik a közösségben,**
b) **minden rendelkezésre álló eszközzel a közös pontok megkeresésére fókuszálnak a szétválasztó megjegyzések és tettek helyett,**
c) **a kulturált és tiszta tényeken alapuló eszmecseréket részesítik előnyben a sötét árnyat vető sejtetésekkel szemben,**
d) **egymás megbecsülését és tiszteletben tartását követi még véleménykülönbség esetén is,**
e) **a város akkor lesz a legerősebb, leginkább élhető település, ha egy irányba haladnak lakói, intézményei, vezetői.**

Határidő: azonnal
Felelős: Kossa Lajos polgármester

ABA VÁROS POLGÁRMESTERE
8127 Aba, Rákóczi u. 12.

Tárgy: Reflexió az Abai Hírek információira
és híreire

Tisztelt Képviselő-testület!

Az Abai Hírek facebook oldalon 2014 októbere óta jelennek meg olyan információk és adatok, amelyekkel kapcsolatosan az előterjesztés mellékletében csatolt „Rombolni is lehet, avagy a disznók, birkák, tehenek és egerek esete a macskával – Beszámoló egy virtuális falu mindennapjairól az Abai Hírek információi és hírei alapján" című írásban foglaltam össze azokat az észrevételeimet, amelyeket a Tisztelt Képviselők figyelmébe ajánlom a békés közös munka érdekében.

A közösség életét beárnyékoló cikkek szellemiségével szemben kérem a Tisztelt Képviselőket, részesítsék előnyben a közösség épülését szolgáló gondolatokat. Az asztalt verni mindig könnyebb, mint megteríteni. A vezetők közös feladata a megterítés.

Kérem a Tisztelt Képviselő-testületet, tárgyalja meg, és hozza meg döntését az Abai Híreken megjelent cikkekkel kapcsolatos észrevételek tárgyában:

Határozati javaslat:
..../2018. (VII. 10.) határozat
Aba Város Önkormányzat Képviselő-testülete a „Rombolni is lehet, avagy a disznók, birkák, tehenek és egerek esete a macskával – Beszámoló egy virtuális falu mindennapjairól az Abai Hírek információi és hírei alapján" című polgármesteri reflexiót megismerte, és egyetért azon gondolatokkal, amelyek a városban:

a) az építő és a jobbító szándékot erősítik a közösségben,
b) minden rendelkezésre álló eszközzel a közös pontok megkeresésére fókuszálnak a szétválasztó megjegyzések és tettek helyett,
c) a kulturált és tiszta tényeken alapuló eszmecseréket részesítik előnyben a sötét árnyat vető sejtetésekkel szemben,
d) egymás megbecsülését és tiszteletben tartását követi még véleménykülönbség esetén is,
e) a város akkor lesz a legerősebb, leginkább élhető település, ha egy irányba haladnak lakói, intézményei, vezetői.

Határidő: azonnal
Felelős: Kossa Lajos polgármester

Aba, 2018. július 2.

Kossa Lajos
polgármester

„Törvény, Jog, Igazság"

Rombolni is lehet, avagy a disznók, birkák, tehenek és egerek esete a macskával – Beszámoló egy virtuális falu mindennapjairól az Abai Hírek információi és hírei alapján

I.
„Akik rágalmakat és támadásokat fogalmaznak meg, azok valójában nem tudják,mit cselekednek."

Széll Kálmán, Mahatma Gandhi és Martin Luther King példájában a legnagyszerűbb, hogy mindegyik az építkezésről, az élet tiszteletéről szól. Széll Kálmán élete és munkássága is példa arra, hogy a teremtő akarat csodákat tehet, ha teret kap. Gandhi és Martin Luther King élete azt példázza, hogy a legellenségesebb közegben is a békés út, az összefogásra szólító értelem kaphat erőre.

Azonban jól tudjuk a történelemből éppen úgy, mint a mai társadalomra tekintve, hogy mennyire könnyű szétverni egy közösség erejét. Hiszen amikor a kétely fészket ver az emberek fejében, akkor akár a legkisebb erő is romba dönthet mindent. A kétely ék a közösség összetartó pajzsán. A kétkedés, a pesszimizmus, a hitetlenség, az erővesztés mind egy-egy hasadék, amely segítségével szét lehet zilálni bármely erős kapcsolatot.

A gondolat ereje sokkal nagyobb, mint képzelni mernénk. Amikor a rosszindulat, az ártó szándék megfogalmazza a maga gondolatait, aspektusait, akkor a rombolás elkezdődik. A pletyka elterjesztésétől a nyílt támadásig számtalan formája van annak, hogy szét lehessen verni egy közösséget. „Egy fecske nem csinál nyarat" - tartja a mondás. Azonban egy negatív hangadó már elegendő ahhoz, hogy felbomoljon egy összetartó közösség. Amikor egymás ellen képes fordítani az embereket, amikor megingat barátságokat, amikor megkérdőjelez hiteket, amikor kétségbe von eredményeket.

„Nem zörög a haraszt, ha nem fújja a szél." Elég egy ilyen mondat ahhoz, hogy befészkelje az emberek fejébe magát a kétség: talán igaza van annak, aki ezt mondja, talán többet tud, mint mi, és van mögöttes igazság, amit a közösség nem ismer. A negatív hangadó pedig egyre hangosabban kritizál, egyre több ponton veti el a kétkedés magvait. Amit tesz ezzel, az valóban romboló. Nem csak közösség, de életromboló is. Hiszen amikor megtámadtatik bárki is, akkor történik valami visszafordíthatatlan dolog! Annak az embernek az élete megváltozik, mert a kétely ott marad mindig a levegőben, a bizalom odavész. És ha a bizalom elveszik, akkor már hiába teremtődnek az eredmények, hiába születnek sikerek, a megítéltetés szele ott leng körülötte. Mindig ott marad az ártás gondolata, még az eredmények láttán is megkérdőjelezve azt, hogy az eredmény milyen háttérrel született.

A közösség rombolása a gyűlölet beszivárgásával erősödik fel, amikor csak a kritika, csak az ellentmondás, csak a rosszindulat kap energiát. Akik nem akarnak ezzel azonosulni, azok szép lassan visszahúzódnak a közösségi aktivitástól. Akik addig az erőforrást jelentették, egyre bizonytalanabbakká válnak, hiszen bármit tesznek is, bármi jót teremtenek, megítéltetés lesz osztályrészük. Nyelvére veszi őket a közösség azért, mert cselekvő részesei a közösség munkájának, pedig csak a dolgukat teszik, ahogy addig mindig. Aztán szép lassan az emberek elkezdenek kifordulni a közösségből. Ha a harag elkezdi munkáját, ha a kicsinyes gyűlölet lábra kap, ha az irigység bekebelezi a hit erejét, akkor egy pillanat alatt összeomlik a közösség, mert ezek az erők gyorsan pusztítanak. Szétrágják a bizalom szövetét, az egymás iránti tiszteletet megkérdőjelezik, a szeretetteli egymáshoz fordulást szétszakítják, az elfogadást és a közös akaratot megszüntetik, saját hasznot emlegetve, személyes érdekeket feltételezve, igazságnak feltüntetve hiányos információkat, kiragadott részleteket, színlelve, hogy a másképpen összeillesztett elemek bizony az eltitkolt igazságot rejtik.

Akik eképpen cselekednek, akik rágalmakat és támadásokat fogalmaznak meg, azok valójában nem tudják, mit cselekednek. Nem tudják, hogy nem csak alkalmi rombolást végeznek, hanem hosszú

távra teszik tönkre, alapjaiban rengetik meg a közösség építő erejét. Ebben pedig éppen az a legnagyobb baj, hogy az alapok megtartó erejét zúzzák szét, mert nincs közösség nélküli élet, nincs összetartozás nélküli siker. Nincs hosszú távú eredmény, ha nem látjuk azoknak a munkáját, akik a közösség érdekében cselekednek. Legyen szó egy ünnepségről vagy egy, a város javát célzó fejlesztésről, ha a rombolás az úr, akkor a közösségtől vétetik el az erő. A közösségtől, amely gyarapodhatna, erőforrást, támogatást, munkát, biztonságot vagy akár minőségi életteret kaphatna az új által. A rombolásnak persze éppen az a célja, hogy szétverje a teremtő erőt. Az a célja, hogy a kétely és a rosszat akarás fegyverével, a pletyka és a vádaskodás eszközével elfordítsa az embereket egymástól. Az elzárkózás, a magány, a szétszórtság mindezek következménye, amikor az emberek már senkiben sem bíznak meg.

De mivé lesz az a közösség, amely magányos embereket teremt? Mivé lesz az az ember, aki a szomszédjában sem bízik? Mivé lesz az a munkahely, ahol a pletyka vagy egymás bántása az úr? Elveszik az az ember, elveszik az a közösség, ezért végtelen a felelőssége mindenkinek, hogy minek enged teret. Hagyja-e, hogy a kétely munkálkodjon? Engedi-e, hogy a rosszindulat befolyásoljon? Teret ad-e a pletykának, vagy éppen terjesztőjévé válik?

Az, hogy építővé vagy rombolóvá válik valaki, a saját döntése és felelőssége. Akkor is rombolóvá válik, ha nem tesz mások rombolása ellen, ha félrehúzódik, és nem tesz semmit azért, hogy az ártást megállítsa. Ha kivonja magát a közösség javára készülő folyamatokból. Ha lebeszél másokat a jó cselekvéséről, mert hiábavalónak titulálja azt.

Sokszor hallani a településen, hogy az emberek csak legyintenek: „Neki se állj! Ez Aba." Úgysem lehet. Úgysem jönnek. Úgysem teszik. Hagyd az egészet. Vagy éppen azért beszélnek le valakit a jót cselekvésről, a részvételről, mert ennek vagy annak a nevéhez fűződik. Pedig ezekkel nagy károkat okoznak a település minden lakójának. Az eredménytől való megfosztás, az örömtől való megfosztás, a közösségtől való megfosztás az az út, amivel nemzedékeken keresztül ártani lehet, mert a fiatal ezt látja, ezt tanulja. És a fiatalnak már nem lesz saját, értékes közössége, amikor felnő. Neki már nem jut segítő kéz, ha nehézségbe ütközik. Ha egyedül marad és elfogy az ereje, nem lesznek, akik köré gyűlnek és megtartják őt.

Semmivel sem nehezebb a jót megcselekedni, ráadásul sokkal értékesebb az erőket a jó megteremtésére fordítani, mint folyton a baj elhárítására koncentrálni, mert akkor bizony a jó születése sokkal tovább tart, vagy éppen hamvába is hullik.

Akkor lesz Aba, mint város és mint közösség rendben, amikor majd az „Ez Aba." mondat tele lesz büszkeséggel. Nem a lemondó legyintés járul hozzá, hanem a csillogó szemek. A lelkesedés, a büszkeség, az „én városom" érzés. Amikor ez a mondat azt fogja jelenteni, hogy Aba az a város, ahol a fejlődés örömteli, ahol az emberek jól érzik magukat, ahol érdemes élni, örülni a jó iskolának, élvezni a közösség bizalmát és összetartó erejét. Amikor Abai embernek lenni rangot jelent. Azt a rangot, ami az emberség, a becsület, a jót akarás, a közös gondolkodás, a tenni tudás, a fejlődni akarás, az együvé tartozás érzésének összessége.

Aba már most is vonzó hely. Elegendő a statisztikákra nézni, hányan költöztek ide az elmúlt években. Elegendő rátekinteni, hogy milyen sok kisgyermek született. Hány és hány család érzi magáénak a várost. Mennyien tartják fontosnak, hogy az ünnepeket közösségben éljék meg. Milyen sok fiatal érzi úgy, hogy itt fog élni, családot alapítani, a város tagja marad. Ez a jövő záloga. A város értékeinek el nem ismerése helyett, a város értékeinek összegyűjtése. A széthúzás és gyűlöletkeltés helyett a közösség tisztelete, a közös élmények, az együttlét keresése. Ezek koránt sem az individum feladását jelentik, ahogy azt az elvárást sem takarják, hogy mindig, mindenkinek, mindenhol ott kell lennie. Azt azonban mindenképpen tudni kell, hogy Aba akkor lesz fejlődő, eredményekkel teli, elégedett életet biztosítani tudó, biztonságos hely ebben az országban, amikor az emberek fejében összeállnak ezek a gondolatok. Amikor összefüggésében fel tudják ismerni önnön érdekükként azt, hogy mit választanak: Legyinteni fognak Abára, vagy büszkén vállalják, hogy Abán élnek.

Nézzünk a fiataljainkra, a gyerekeinkre, és döntsük el, mi a hasznos a számukra! Azt tanítjuk-e nekik, hogy tiszteljék és építsék az életet, a közösséget, a közös jövőt, vagy inkább azt választjuk, hogy a maradék hitüket is elvesszük tőlük. Elkülönülésre, becsmérlésre, egymás rombolására tanítjuk-e meg

őket? A döntés mindenki számára egyedi választás, azonban azt tudni kell, hogy a jövőt vagy közösen építjük fel, vagy az a jövő, ami a gyerekeinkre vár, maga lesz a pokol, amiben nem jó embernek lenni. A tét nem kisebb, mint hogy az ártó emberek szétzilálhatják-e mindazt, amit az elődök megalapoztak, és amit mi magunk, hosszú évek óta építünk? Ha visszanézzük a több évtizednyi felvételeket a város eseményeiről, akkor jól láthatjuk rajtuk a fejlődést. Azt az utat, amit közösen bejártunk. Van még mit tenni, sok minden születhet a munkánk által, de ez csak akkor következhet be, ha a város döntéshozói jó példát mutatva, a városért egységben cselekszenek. Akkor lesz igazi tartós siker, ha az intézmények döntéshozói hasonlóképpen cselekednek, mindig a közösség javát tartva szem előtt. Akkor lesz Aba vonzó város, ha nem lesz tere az ártó és romboló szavaknak, szándékoknak, mert akkor a közösségünk szétverhetetlen lesz, amelybe sem kétely, sem rosszakarat, sem pletyka, sem személyes támadás nem verhet éket, és akkor büszkeséggel hangozhat el a mondat újra és újra: „Ez Aba, itt érdemes élni." Ezt a célt megvalósítani nem lehetetlen. Miénk a felelősség, mindannyiunké. Együtt tudjuk megvalósítani, minél több jó példát mutatva az embereknek. Egységben az erő, így tartja a mondás. Az egység pedig sosem születik rosszindulat és ártó szándék segedelmével.

A jót teremtés, az alkotás, az előrelépés, a tervek megfogalmazása és megvalósítása elemi érdek. Ezt kell szolgálnunk, ezt kell táplálnunk, ezt kell éltetnünk. A mi dolgunk és felelősségünk, hogy építsünk a rombolás helyett, teret nem engedve semmilyen ártó szándéknak.

II.

„Ne árts!"

Van egy nagyon fontos mondás, amely a Dalai Lámától származik: „Ha tudsz, segíts másokon. Ha nem, legalább ne árts nekik."

Miért érdemes ezt a mondást most felidézni? Azért, mert Aba évtizedek óta a közösség szeretetéből és megértéséből épülhet. Számos projekt valósult meg a városban annak köszönhetően, hogy emberek áldozatos munkával, nagyon sok erőfeszítéssel dolgoztak azért, hogy a város fejlődése érdekében projekt támogatásokhoz jussunk. Lehet mondani, hogy ez a munkájuk. De azt is lehet mondani, hogy magukénak érezték a város épülését, szépülését, az intézmények, közterületek fejlődését. Hittek akkor is az eredményekben, amikor mások talán lebeszélték volna őket.

Ebben a városban nagyon sok jó dolog született. Számos értéket számolhatunk össze, ha körbenézünk. Amennyiben ezek az értékek számítanak, akkor igenis kimondható, hogy Aba olyan település, ahol nyugodtan lehet élni. A statisztikák önmagukért beszélnek. Akár a város közbiztonságát, akár az egészségügyi ellátást, akár az oktatási lehetőségeket, akár az intézményi rendszer fejlődését tekintjük, a tények önmagukért beszélnek. Nézzük meg statisztikai számszerűséggel, hogy 1990. óta mennyivel gyarapodott a beköltözések által a város lélekszáma? Nézzük meg, hány gyermek született Abán az elmúlt időszakban? Gondoljuk át, hogy mit jelent ez az elkövetkező évekre nézve munkahely és stabilitás szempontjából! Amikor népességfogyásra panaszkodnak országszerte, akkor itt biztosított-e, hogy lesz elég gyermek az óvodában, iskolában? Adatok, statisztika, számok halmazában érdemes a kezdő mondatot vizsgálni.

Amikor egy közösségben felüti a fejét az ártás szándéka, akkor ott nem csak arról van szó, hogy valaki kétes hírnevet, figyelmet szeretne szerezni magának. Arról is szó van, hogy a mérgező gondolatokkal valójában mit hoz létre. Ha valakit szóbeli, írásbeli támadás ér, akkor az a legjobb, ha nem veszi fel a kesztyűt. Nem megfutamodásból, hanem mert a szavak párbaja még sosem oldott meg semmit. A vádaskodások, a ténymentes közlések, az adatok elferdítése, részinformációk felhasználása olyan emberek eszköztára, akik az érvekre, tényekre nem hajlanak. Akiknek maga az ártás a cél. Az, hogy zavart keltsenek, amely eltereli az emberek figyelmét a valóságról. Arról a mindennapi valóságról, amelyre odafigyelve azt lehetne mondani, hogy Aba fejlődő város. Aba az a város, ahol bizonyára nem tökéletes minden, de ahol a legfőbb irány és szándék évek óta az, hogy a gyarapodás legyen az értékmérő. A város és a közösségi szemlélet gyarapodása.

Megtéveszteni azokat lehet, akik nem részei az aktív közösségnek, ők ugyanis nincsenek benne a napi információáramlásban. Ők csak másodlagos információk halmazából tájékozódnak, pedig nem kellene így lennie, mert ez a város és az itt élők az elmúlt évtizedekben nem csak az Abai Társadalmi Szerződéssel bizonyították, hogy értékesnek érzik az itteni életet. A közösség tagjai, a szerződést aláírók azt tűzték ki célul, hogy értékrendet képviselnek. Az értékrend pedig a teremtő alkotásról szól, az együttről szól, a közösen jót cselekvésről szól, nem pedig az ártásról és rombolásról.

Ha felvennénk a kesztyűt, és beállnánk a sárdobálók táborába, semmit sem érnénk el. Minden energiánk elmenne arra, hogy válaszokat fogalmazzunk meg. Csak szítanánk a tüzet, és ahelyett, hogy tevőlegesen cselekedni tudnánk a jóért, időnket és energiánkat fecsérelnénk el anélkül, hogy bármi jó születhetne belőle. Ezért inkább az a megfelelő eszköz, ha értéket teremtünk, ha segítő kezet nyújtunk a rászorulóknak, megkeressük a megfelelő pályázatokat, hogy környezettudatosan élhessünk, és a mindennapokban tesszük a dolgunkat a város irányításában. Kicsinyes harcoktól távolabb lépve azon munkálkodunk, hogy testületileg a fejlődést szolgáljuk minden szinten, legyen az önkormányzat, képviselő-testület, intézményi rendszer, civil közösség vagy egyéni állampolgári kezdeményezés, mert nem szabad elfelejteni, hogy a nem ártás az első lépés. A közös jó elérése pedig a lehetőség, hogy olyan életteret alakítsunk ki, ahol az ártás szándéka meg sem fogalmazódik, ahol az ártó szándékú ember teret sem kap, mert nem figyel rá senki, nem hallgatja meg senki. Rajtunk is múlik, mit kezdünk mindezzel. Hitelt adunk-e vádaknak, vagy inkább a feladatunkra koncentrálunk. Arra a feladatra, amit elvállaltunk mindahányan. A város épülésének, fejlődésének elősegítését, az itt élő emberek életének a jobbítását, mert ha ez a fő cél, akkor az eredmények nem maradnak el, ahogy eddig is mindig megszülettek.

Az ártó szándék tehát rombolásra képes. Vitába szállni oktalanság vele, azonban hagyni szétterjedni, megfertőzni a közösséget sem célszerű. A személyes harc helyett maradni kell a Széll Kálmán által megfogalmazott eszköztárnál. A jog eszközével élve, a törvény erejére hagyatkozva, az igazság önmaga is teret nyer. Van ennek még egy komoly jelentősége, mégpedig az, hogy amit a törvény mond ki a jog bizonyságát mutatva meg, azzal már igencsak nehéz vitába szállni. Mert nem érvek és ellenérvek csatájáról van szó, ahol az érzelmek és a személyeskedés az eszköztár, hanem a higgadt, szigorú tényekre alapuló, bizonyítékokra támaszkodó tiszta törvényi valóság, amely nem esetleges, nem befolyásolható.

„Ha tudsz, segíts másokon. Ha nem, legalább ne árts nekik."

Célul kitűzni az ártásmentes életet, nem lehetetlen küldetés. Aki a közösségnek segíteni nem tud, az is magáévá képes tenni ezt a filozófiát. Mert ártani annak sem kell, akinek nincs forrása, hogy segítővé váljon. Ártani, rombolni annak sem kell, aki nem akar nap, mint nap részese lenni a közjónak. Másnak, mással rosszat tenni annak sem kell, aki nem kíván részese lenni a közösségnek, mert úgy véli, az ő élete a közösség nélkül megfelelőbb.

Ártani senkinek sem kell, mert másnak kárt okozni, mással rosszat tenni, az nem része az emberi életnek, az csupán a szeretet képességének hiánya, a saját önbecsülés hiánya, a siker hiánya, ami úrként szippantja be magába azt, aki közösségének vagy a közösség bármely tagjának nem a legjobbat akarja.

A felelősségvállalás azt jelenti, hogy elismerjük, az élet milyensége rajtunk is múlik. Tetteink, cselekedeteink minősítenek bennünket. A szavak lehetnek fegyverek, de teremtő alkotás csak a jó megcselekvésével jöhet létre. Jó pedig az, ami épít, ami fejlődést és örömet hoz az emberek életébe. Ez a feladat pedig éppen elég jó terv ahhoz, hogy napról napra ennek szenteljük a figyelmünket és minden tudásunkat, erőforrásainkat. A többi pedig a törvény, a jog és az igazság dolga.

A b a , 2018. július 2.

Kossa Lajos
polgármester